

Străbatem Universul, mâna-n mâna!

Gabriel Stănciulescu

Străbatem Universul, mâna-n mâna!

Cu un gest pripit aduc azi suferință,
Regret zadarnic și-n rugă mă căiesc,
Greșeala mea aş trece-o în neființă...
Dacă aş fi sigur că pot să te iubesc.

Inima-mi arde în jar și crunt mă doare,
Din greșeli învăț și plânsu' îl dovedesc,
Prețuiesc ziua și clipa viitoare,
S-a-mplinit dorința, simt iară că trăiesc.

Tu ai făurit din lumea mea un Cer deschis,
Nu vreau să pierd ce așteptam de-o viață,
M-ai invitat discret, să vin la tine-n vis,
Iubirea ta, iubito, iar mă înalță!

Încrezător am fost, și astăzi sunt din nou,
Dragostea încercată va învinge,
Doamne, mi-ai oferit lumina, un cadou!
Și o flacără ce nimeni n-o va stinge.

Timpul ce-a rămas nu trebuie pierdut,
Sufletul vrăjit ne vrea iar împreună,
Lăsăm suferința și teama în trecut
Și străbatem Universul, mâna-n mâna!

Autor: Gabriel Stănciulescu